

var saa ubetydeligt, at jeg ikke vilde gjøre nogen Bemærkning derom, saameget mindre som jeg dog fandt, at denne Betaling var nogenlunde passende, medens Betalingen derimod er meget knap med Hensyn til den betydelige og ansvarfulde Forretning, som Øvrigheden har at udføre.

Naar den høitærede Minister mener, at man ligesaa vel skal have Lov til at vælge den Øvrighed, for hvilken man vil indgaae borgerligt Ægtefælskab, som man kan vælge hvilken Præst, man vil, saa troer jeg, at jeg har udvirket, hvilke fornufte og antagelige Grunde, man kan have til at ønske, at Vielsen skal foretages af en vis Præst, men hvorfor jeg ikke kan indrømme, at de samme Grunde maatte gjælde med Hensyn til den reent borgerlige Handling, saa at Vedkommende skulde have Lov til at reise til hvilket Sted, de vilde, for at faae den fuldbyrdet, og jeg veed ikke, hvorfor ikke den almindelige Regel, at Øvrigheds handlinger skulle foretages af Hjemstedets almindelige Øvrighed, her skulde kunne finde Anvendelse. Det forekommer mig, at det kan medføre Misligheder og at det viser en særlig Begunstigelse mod det borgerlige Ægtefælskab, som det under ingen Omstændigheder kan fortjene.

Cultusministeren: Jeg skal visstnok ikke forlange denne Discussion, som i det Mindste ikke i dette Dieblik kan føre til noget Resultat. Jeg tager kun Ordet for at undskyldte, at jeg har begaaet en Feiltagelse ved at tale om en 3 Gange gjentagen Kundgjørelse, hvor der kun er Tale om een Bekjendtgjørelse til Thinge. Jeg burde have erindret, at, just fordi det er en Bekjendtgjørelse til Thinge, er den kun bestemt at skulle stee een Gang, fordi det efter de almindelige Regler er tilstrækkeligt ved Alt, hvad der foregaaer til Thinge, og Gjentagelsen er eiendommelig for den kirkelige Lysning. Har jeg saaledes begaaet en Feiltagelse i saa Henseende, troer jeg, at den ærede Ordfører har overseet et andet Punkt, idet han med Hensyn til hvad der var foreskrevet om Forloverne, hvor han savnede Noget i denne Lov, gjorde opmærksom paa, at i Forordn. af 30te April 1824 var der givet Forfrister med Hensyn til Forloverne, der vare af Betydning; men disse Forfrister med Hensyn til Forloverne

om, hvad der skal siges til dem, ere givne i Hitt Anordnings § 4, og denne § 4 ska ifølge Udkastets § 5 Øvrigheden iagttage. Altsaa vil med Hensyn til Forlovere ganske det Samme være at iagttage ved det borgerlige Ægtefæls Indgaaelse, som der er at iagttage ved den kirkelige Vielse; der vil ikke indtræde nogen Forffjel, thi § 5 i Udkastet henviser til § 4 i den tidligere Anordning, og der gives en almindelig Regel om Forloverne.

Ordføveren: Jeg vil blot bemærke, at det slet ikke er uden Exempel i vor Lovgivning, at Kundgjørelser kunne effectuere ved Thinglysning til 3 Thing; dette findes f. Ex. i Lovens 5—3—1, og, hvad Forloverne angaaer, troer jeg, at der er Grund til, at det særdeles indskræpes de Øvrigheder, som skulle have med borgerlige Ægtefælskab at bestille, at de iagttage, hvad der er foreskrevet med Hensyn til Forloverne. Jeg skal iøvrigt bemærke ved denne Leilighed, hvad jeg forbigik sidst, at det vist ikke forholder sig, som den ærede Minister mener, at Øvrigheden med større Lethed vil kunne anstille de omhandlede Undersøgelser, end Præsten. Jeg troer, at Præsten, der er inde i disse Forhold og vant dertil, kan meget lettere gjøre det, og at det vil gaae hurtigere for ham end for Øvrigheden, som formodentlig dog kun enkelte Gange vil faae med saadanne Ægtefælskab at bestille. Jeg skal ogsaa bemærke, med Hensyn til den Formening, Cultusministeren har om, at Kundgjørelsen, som kun er stekt een Gang til Thinge, dog nok vil komme omkring, at det, der er læst til Thinge, kommer til saa saa Menneffers Kundskab, at det vil være tvivlsomt, om det just skulde komme til de Personers Kundskab, der kunde være besøiede til at gjøre Indsigelse. Overalt troer jeg, at en Lov ikke bør lade det beroe paa en saadan Tilfældighed; men, naar man vil gjøre en ny Indretning, maa der vises en nogenlunde taalelig Omhu for, at den ikke misbruges.

Da ingen Flere forlangte Ordet, gif man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) Lovforslaget § 3:

De, der ville indgaae saadant borgerligt Ægtefælskab, skulle herom indgive skriftlig Begjering til Øvrigheden paa det Sted, hvor Ægtefælskabet agtes fuldbyrdet, nemlig til Magi-